

Bestemmelserne i § 35, 2. Stykke, i Lov Nr. 67 om det offentlige Fattigvæsen af 9. April 1891, jfr. § 2, 3. Stykke, i Lov Nr. 305 af 28. Juni 1920 om det offentlige Fattigvæsen, Hjælpekasser, Alderdomsunderstøttelse samt Understøttelse til Børn af Enker i de sønderjydske Landsdele, og i § 48, 2. Stykke, i Lov Nr. 97 af 10. April 1895 om Fattigvæsenet paa Færøerne.

De Bestemmelser i de i Loven nævnte ældre Love, til hvilke der henvises, er navnlig Bestemmelsen — der er enslydende i den almindelige danske Fattiglov og Fattigloven for Færøerne — om, at Eftergivelse af Fattighjælp kun kan finde Sted, naar den paagældende ikke har modtaget Fattighjælp i Løbet af det sidste Aar. Det ses der altsaa bort fra her.

Begrundelsen for Lovforslagets Fremsættelse er, at der den 5. Juni i Aar er forløbet 75 Aar, siden Grundloven blev givet. Af Indenrigsministeren oplystes ved Lovforslagets Fremsættelse, at det havde været hans Hensigt at fremsætte Forslaget i en noget mere udvidet Form, idet han vilde have medtaget en Bestemmelse om, at Kommunalbestyrelserne skulde være bemyndiget til at se bort fra Bestemmelserne i § 2, Nr. 4, i Aldersrenteloven, for saa vidt angaar Fattighjælp, ydet før 5. Juni 1924, og for saa vidt Andragerne i øvrigt opfyldte Lovens Bestemmelser. Men ved en Henvendelse til Rigsdagens fire Partier viste det sig, at der ikke kunde opnaas almindelig Tilslutning til en saadan Bestemmelse vedrørende Aldersrentenyderne. Det radikale Venstre ligesom Socialdemokratiet ydede Tilslutning, men Venstre tilkendegav, at Partiet ikke var stemt for at gennemføre andet end, hvad Loven indeholder, og det konservative Folkeparti stillede sig i det hele afvisende. Som Følge heraf stemte det nævnte Partis Medlemmer imod Lovforslaget i begge Ting, ud fra den Betragtning, at den sociale Lovgivning er baseret paa Skellet mellem Fattighjælp og Ikke-Fattighjælp og er saa udviklet, at det bliver sjældnere og sjældnere, at Folk kommer ind under Fattigvæsenet uden egen Skyld. Fra Ordføreren for Venstre i Folketinget udtaltes, at han gik ud fra, at der neppe vil blive Anledning til lignende Love i Fremtiden, og han fremsatte i saa Henseende væsentlig samme Betragtning.

5. Lov om Adgang for danske Livsforsikrings-
selskaber til at bidrage til Udredelse af Forsikrings-
summer til forsikrede i tyske Livsforsikrings-
selskaber. (Socialministeren). [A. Sp. 149—C. Sp. 55, 65].